

[Boeck-Hansen.]

god Aftale mellem de Samvirkende og Arbejdsgiverforeningen, og det var udelukkende, fordi et enkelt Fag rejste Krav om, at der skulde være nogle afspadseringsfrie Timer til Raadighed for Arbejdsgiverne, det gik i Stykker. Derfor maa man ikke sige, at det ikke var muligt, nej, der manglede Forstaaelse af, at fri Forhandling er bedre end Trusler, af, at man hellere maatte opretholde Organisationernes gamle Forhandlingsret.

Dengang der i Spidsen for Organisationerne sad Folk sam Lyngsie, som I. A. Hansen, som Johs. Kjærbøl og Ludvig Christensen, kunde vi forhandle os til Rette; der sad de Mænd paa deres rette Hylde, og da kom der virkelige Resultater af Forhandlingerne. Men det maa ogsaa senere være gaaet tilbage med Fagforeningsledelserne. Det er kedeligt, men det er Resultatet: Man kan ikke mere foretrække fri Forhandling; man maa gaa til Trusler, vi hørte ogsaa i Dag en Trusel: hvis dette enkelte Fag, man har faaet i Kikkerten, ikke makker ret, skal Loven nok komme vedkommende Fagforeningsleder til Hjælp.

Naa, kender jeg Hr. Gustav Pedersen ret, bryder han sig slet ikke om Hjælp, saa Truslerne er vi ikke saa ængstelige for. Men vi kan altsaa ikke se, at denne Lov har virket efter sin Bestemmelse, vi kan ikke se, den har sat virkelige Spor i Arbejdsløshedens Rækker; men vi kan se, at Arbejderne har maattet yde Ofre, vi kan se, at Arbejdet er blevet besværliggjort, og vi kan ikke se, at der er nogen som helst Anledning til fortsat at forbyde Folk at arbejde saa meget som muligt, i hvert Tilfælde er det et Samfund i Dekadence, som gør noget saadant, et sundt Samfund hjælper en saadan Lov ikke. Vi fraraader meget energisk at stemme for denne Lov.

Valdemar Sørensen: Afstemningen om det foreliggende Lovforslag synes at skulle foregaa under den sædvanlige Konstellation, i hvert Fald efter det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens sidste Bemærkninger. Naar det ærede Medlem saa energisk anmoder Tinget om at stemme imod dette Lovforslag, vil vi fra vor Side lige saa oprigtigt anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne takke Udvalgets Flertal for Indstillingen til dette høje Ting.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg gerne sige: Var det nu ikke en Fejltagelse med de fremragende Navne,

der blev nævnt? (*Boeck-Hansen:* Paa ingen Maade!). Skulde det ikke have været 4 Arbejdsgivernavne: Hauberg, Foss, Kommandør Nielsen og Jens Lange, der var med til at forhandle og gennemføre noget i sin Tid? Det var nemlig Arbejdsgiverne, der forkastede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Aarsagen til denne Forkastelse har nok været, at Fagforeningslederne har lukket Munden saa højt op, at de ikke har kunnet faa den i igen, ganske simpelt. Man kan jo ikke faa det hele paa een Gang, man kommer til at rette sig lidt efter sine Medmennesker, naar man har fri Forhandling i Modsætning til, naar man har Trusler og Magt bagved.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3445) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ændret Beregning af Dagpenge i Henhold til Ulykkesforsikringsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3342; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 505).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (P. Mortensen): Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag ønskedes det fra Venstres Side oplyst, hvilken Virkning Lovforslagets Gennemførelse vilde faa paa Præmietydelsen. Udvalget, der har været nedsat om Sagen, har drøftet dette Spørgsmaal og rettet Forespørgsel til den højtærede Socialminister. Af den Skrivelse, som vi i Udvalget har modtaget fra Ministeriet, fremgaar det, at man maa regne med en Præmiestigning paa ca. 3 pCt., hvis Lovens Gyldighed udstrækkes til mere end eet Aar, medens Stigningen vil blive væsentlig mindre, naar Loven ikke forlænges ud over den 31. Marts 1941, saadan som det er foreslaet. Skri-